

RESİM SANATININ HAREKETLİ BİR GÖRÜNTÜYE DÖNÜŞMESİ VE VIDEO ART

Reyhan ULUDAĞ ERASLAN¹

¹Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Kültür Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi İletişim Tasarımı Bölümü, r.uludag(at)iku.edu.tr
ORCID: 000-0003-4962-1388

Uludağ Eraslan, Reyhan. “Resim Sanatının Hareketli Bir Görüntüye Dönüşmesi, Video Art”. idil, 63 (2019 Kasım): s. 1433-1442.
doi: 10.7816/idil-08-63-03

Öz

Bu çalışmada; hareketli resimler bütünü tanımından yola çıkılarak, video sanatının sanat tarihindeki resimleri hareketli birer görüntüye dönüştürmesi incelenmektedir. Bu kapsamda, Nil Yalter, Bill T. Jones, Bill Viola, Norman McLaren, Sam Taylor-Wood ve AES +F Grubunun çalışmaları ele alınmıştır. Ele alınan sanatçılar desenin ve resmin durağan yapısını bozarak, hareket ve performans ile birleştirdikleri eserler oluşturmuşlardır. Bu çalışmaların sanat tarihindeki resimlerle bağlantıları üzerinde de durulmuştur. Araştırmalar, video sanatçılarının resim sanatı tarihinden referans alarak eserler ürettikleri ve tuval resmini hareketli birer görüntüye dönüştürdüklerini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Görüntü, Resim, Video Art, Nil Yalter, Bill T. Jones, Bill Viola, Norman McLaren, Sam Taylor ve AES +F topluluğu

Makale Bilgisi
Geliş: 19 Temmuz 2019

Düzeltilme: 20 Eylül 2019

Kabul: 25 Eylül 2019

Giriş

Video kavramı Latince göreyorum anlamını ifade etmektedir. Video gerçek görüntülerin imgelerini üretmektedir, sesleri kaydetmektedir ve bunu fotoğraf kadar gerçeğe yakın, film gibi hareketli ve sesli, en önemlisi eşzamanlı olarak yapmaktadır. "Ben bir gözüm, mekanik bir göz" ifadesi ile tanımlanan kamera, gözün gördüğü gerçekliği yeniden mekanik bir göz olarak kaydetmesine dayanmaktadır. Dziga Vertov'un 'Kameralı Adam' filmi konuyla ilgili iyi bir örnek oluşturmaktadır. Kameranin bir göz olarak fütürist bakış açısı ile nasıl kullanıldığını bize göstermektedir (Akay, 2002:31).

Videoyun, sanat olarak görülmeye başlama süreci; sanat tarihinde görülen Fütürizm akımı, Dada, Pop Art ve Fluxus gibi sanat hareketleri incelenerek anlatılır. Ayrıca teknolojik gelişmeler ve video sanatının ortaya çıktığı dönemdeki toplumsal hareketlerin de ele alınması gerekmektedir. Geleneksel resmetme tekniklerinden günümüzün üç boyutlu video teknolojisine kadar geçen süreç içinde ortaya konulan bu görselleştirme çabaları, gerçek nesneleri imgeleme üzerinde odaklanmaktadır.

Teknolojik olarak bakıldığında; fotoğrafın bulunması, temsil sisteminin doğasında keskin değişimlerin yaşanmasına neden olmuştur ve olmaktadır. Yapay bir göz olarak kamera, geleneksel resmetme tekniklerinden (Kılıç, 2008:71) farklı olarak gerçeğin temsillerini daha önce olmadığı kadar hızlı, hakiki ve basitçe üretebilmektedir. Bakan gözün yerine geçen kamera, ürettiği temsillerde daha önce alışık olunmayan bir resmetme geleneğinin temellerini atmaktadır. Fotoğraf, günümüze kadar devinimli bir şekilde plastik sanatların tüm dallarını etkilemekle birlikte video sanatının da temelini oluşturmaktadır (Antmen, 2007: 171-172).

Televizyon ise ekran kavramının ortaya çıktığı ve en çok kullanım alanı bulduğu görüntü üretme teknolojisi televizyon yayın sistemleridir. Tarihsel olarak görüntü yüzeyi olarak bakılan televizyon ekranının serüveni gözden geçirildiğinde, görüntü yüzeyinin sadece teknolojik bir dönüşüme maruz kalmadığı, bu teknolojik dönüşümün toplumsal ve kültürel bir değişimle paralel geliştiği görülmektedir. Televizyon ile de hareketli görüntüye çok hızlı bir şekilde ulaşılmaya başlanmıştır.

Ekranın gündelik kullanımı için bir geleneksel medya olarak televizyon ekranı ne kadar önemli yer tuttuysa, bir devrim olarak ekranın en önemli dönüşümü cep telefonları ile yaşanmıştır. Ekranın bu tarihsel süreç içinde yaşadığı en büyük diğer atılım bu nedenle, cep telefonlarının icadı olmuştur. (Ballard, 2007:56) Cep telefonu ile hareketli görüntülere evde, dışarıda istediğimiz her yerde ulaşılabilme kolaylığı oluşmuştur.

Toplumsal olarak baktığımızda; videonun plastik sanatlar içinde yer bulmasının toplumsal en önemli mihenk taşı Sanayi Devrimi olarak görülmektedir. Sanayi Devrimi kavramı, kas gücü yerine buhar gücü ile çalışan makinelerin yer aldığı yeni üretim süreçlerini tanımlamak için kullanılmasının yanında toplumsal dönüşümü de ifade etmektedir. Sanayi Devriminin, iki önemli sonucu bulunmaktadır; ulus devletlerin yeniden yapılanma süreçlerinde diğer ülkeler ile yaşadıkları çıkar çatışmaları ve bu sürecin meydana getirdiği savaşlardır. I. ve II. dünya savaşlarından sonra toplumun savaşa karşı verdiği tepki 60'lı yıllarda ortaya çıkan özgürlük hareketleri, 68 kuşağını egemen ideolojilere karşı daha dirençli, daha kendinden emin bir şekilde sokmaktadır. Bu dönemle birlikte gelişen rock çağı, küresel bir güç kazanan kitle iletişim araçları ve özellikle televizyon yayıncılığı, Orta Avrupa ve Amerika'nın kendine özgü gelişen kültürel yapıları, video sanatının ortaya çıkışındaki toplumsal temelleri oluşturlar (Altunay, 2013:42).

Video Sanatının ortaya çıkışını, sanat tarihi bağlamında incelediğimizde; Modern sanat tarihinin ve video sanatının temel çıkış noktalarından biri olarak bilinen Fütürizm akımıdır. Fütürist sanatçılar alışlagelmiş çizgilerin, düzlemlerin, mekânların ve tüm kuralların yok edildiği bir sanat anlayışının yanında yer almışlardır. Geçmiş yerine geleceğe bakılması gerektiğini savunmuşlar ve makine çağının vurgulanması gerektiğini belirtmişlerdir.

Kinetik sanatta ise sanat eserinin statik bir şekilde hareketsiz durmaması gerektiği fikri, kinetik sanat hareketi ile ortaya çıkmıştır. Bu düşünce tarzı ile video sanatı arasında da bir bağlantı kurmak mümkündür. Kinetik sanat, eserlerde dinamik bir hareket oluşturarak izleyiciye hareketi yansıtmayı amaçlamıştır. Bu düşünce aslında resimlerin hareketli birer görüntüye dönüşmesine de öncü olmuştur denilebilir.

Daha sonra Dada hareketi ortaya çıkmıştır. Dada hareketinin doğuşu ile farklı sanat disiplinleri iç içe geçmeye, sanat kavramının ifade ettiği değerler de değişmeye başlamıştır. Dadanın geleneksel sanata karşı güçlü duruşu video sanatının ortaya çıkmasında büyük bir etkiye sahiptir. Modern sanatın kendi geleneklerinin oluşmasında ve var olan köklü geleneklerin yıkılmasında başı çeker. Rönesans'tan sonra sanata yüklenen tüm yüce değerleri sanatın üzerinden alarak, sanatın ve sanatçının özgürleşmesini sağlamaktadır.

Kitle sanatının ortaya çıkışı, 1800'lerden önce 180 milyon civarında olan Avrupa nüfusunun 1900'lere gelindiğinde 460 milyon civarında olması ve bu nedenle gerçekleşen Endüstriyel Devrimin kaçınılmaz olduğu kadar, Kitle sanatının ortaya çıkışı da kaçınılmazdır. Popüler kültür olgusu 1950'lerin başından itibaren reklamın ticari kapsamının küresel boyutlara ulaşması, başta televizyon olmak üzere hareketli görüntü kültürünün kitleleri etkisi altına alması, kavrayıcı ve bütünlüyci bir kitle kültürü olarak popüler kültür olgusu, Pop Sanat'ın ortaya çıkışını kaçınılmaz bir hâle getirmiştir (Uludağ, 2014: 54).

"Pop art terimi, modern olan, sanayiye ve toplumbilime ilişkin özellikler gösteren ve kentsel nitelikler taşıyan doğaya özgü yeni bir anlamın keşfiyle ortaya çıkmış çağdaş gerçekçilik alanının tümünü kucaklar." (Restany, 1998:347) Video bir araç olarak kendi araçsal özelliklerini sanatın ortamına taşıırken, Pop Art sanatçılarının oluşturduğu yeni geleneklerden yararlanmıştır(Altunay, 2013:23). Sanatın işlevlerini öne çıkaran, sanatını estetik yönlerini kavram olarak sorgulayan Kavramsal Sanat 1960'lı yıllarda başlamıştır.

Dada'yla olan benzerliklerinden dolayı zaman zaman Neo-Dada olarak da adlandırılan Fluxus hareketi gündelik hayatın, sanatın kendisi olduğu düşüncesini daha da ileriye götürmüş, sanatı yaşamın kaotik dinamikleriyle beslemiştir. Dada'yla karşılaştırıldığında daha kaotik bir yapıyı içeren Fluxus hareketi; yapıtları önceden tasarlamamayı/hesaplamamayı/kurgulamamayı (İng: non-determined), sanatın bir yaşam gibi (İng: life-like) olması düşüncesini önererek, Dada'yla temelleri atılan bu düşünce yapısının yaygınlaşmasını sağlamıştır (Lynton, 1991:130).

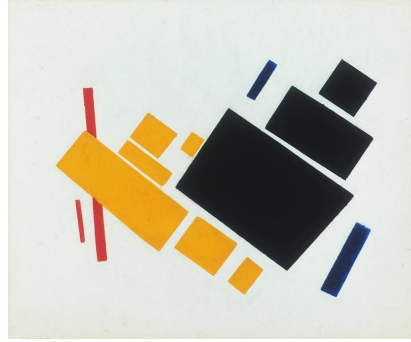
Dada hareketi ile başlayan sanatçıların sınırsız olma fikri Fluxus ile daha da netleşmeye başlamaktadır.

Video sanatının temellerinin atıldığı sanat hareketi olan Fluxus, ABD'li mimar ve grafik tasarımcı olan George Maciunas öncülüğünde 1962 yılında ortaya çıkmıştır. Dönemin en etkili avangart örnekleri Fluxus döneminde görülmektedir. Kavram olarak bir sanat akımı olarak değil de bir sanat hareketi olarak görülmektedir. Anlamı akış olan Fluxus da her şey bir akış içinde yer almaktadır. Sanatı planlı ve rastlantısal olarak tanımlamaktadır (Altunay, 2013:23).

Fluxus hareketinin sanatı bir akış gibi görmesi ve sanatçılarının bu şekilde çalışmalar yapması sonucunda Video sanatı da çıkış için kendine bir yol bulmuş olacaktır.

Video sanatının ortaya çıkışı olarak kabul edilen erken dönem video sanatı uygulamaları 1960'lı yılların sonuna doğru 'deneysel video', 'sanat televizyonu', 'yeni televizyon', 'sanat videosu' ve hatta dönemin yasalarını sınırlayan ilk uygulamaları nedeniyle "gerilla televizyonu" ya da "alternatif televizyon" olarak farklı isimlerle tanımlanmışlardır (Andrews, 2006:41).

Farklı alanlarda öncü video sanatçıları olarak; Nam June Paik, Vito Acconci, Wolf Vostell, Ulrike Rosenbach, Merta Roslar, Joseph Beuys, Peter Campus, ve Nil Yalter sayılabilir (Andrews, 2006:40). Video sanatını ilk uygulamalarından günümüze kadar gelen örneklerine baktığımızda resim sanatından eserleri kullanarak bunları hareketli birer görüntüye dönüştüren birçok video sanatçısını görmekteyiz. Bu sanatçıların uygulamalarında kendilerine ait tarz da hissedilmektedir. Nil Yalter, Bill T. Jones, Bill Viola, Norman McLaren, Sam Taylor ve AES +F topluluğu başlıca sanatçı örnekleridir. Video Sanatının öncülerinden biri olan, Nil Yalter; Kahire doğumlu Türk asıllı bir sanatçıdır (1938-); 1965yılından itibaren Paris'te yaşamaya başlar. Paris'e bir ressam olarak giden Yalter, yaptığı ilk video çalışması ile aynı zamanda Fransız video sanatı tarihinin ilk işlerini de gerçekleştirmiş olur (Altunay, 2013:82). Paris'e gidişinden tam 14 yıl sonra, 1993 yılında İstanbul'a giden Nil Yalter eski bir Bizans kilisesi olan ve Fatih Sultan Mehmet'ten sonra bir süre cami olarak kullanılan Edirnekapı'daki Kariye (Chora) Müzesi'ni görür. Bu eski kilise içindeki mozaik ve freskler karşısında büyülenen Yalter, Paris'e geri döndüğünde bu müzenin 28 farklı resmini yapar. Yalter'i asıl bu eserin görselleri üzerinde dijital bir çalışma yapma olanağı ciddi şekilde ilgilendirir ve mozaikler ile pikseller arasında kurduğu ilişki onu Kasimir Malevitch'in kuramsal metinlerine ve resimlerine kadar yönlendirir. Bu deneyimini David Apikian ve Nicole Croiset ile birlikte gerçekleştirdiği "Pixelismus" adlı etkileşimli video çalışmasına aktarmayı başarır. Hazırladığı CD'de video, üçboyutlu görselleştirme, animasyon, ses, durağan görüntüler ve etkileşimlilik gibi sayısal medyanın farklı formlarını bir arada kullanır. (Resim 1) (Resim 2)

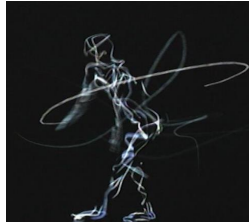

Resim 1. Kazimir Malevich, 1915, Tuval üzerine Yağlıboya resim.

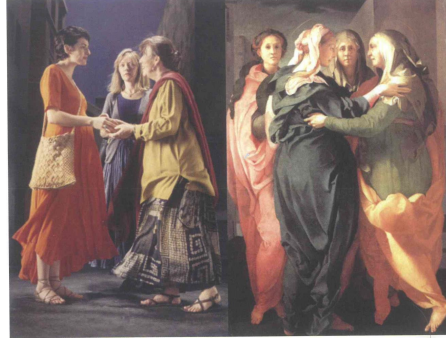
Resim 2: David Apikian, Nicole Croiset, Nil yalter, Pixelismus, 1992, video çalışması.

Yalter'in Pixelismus isimli çalışması, resim sanatından alınan bir eserin hareketli görüntü haline dönüştürülmesine güzel bir örnektir. Bill T. Jones; dans, tiyatro, video ve çizgileri birlikte kullanarak eserler üreten bir sanatçı. 1952 yılında New York'ta doğan sanatçı dans eğitimleri aldı. Jones, Ghostcatching (1999) çalışması ile dans çizim ve bilgisayar efektlerinin birlikte kullanıldığı bir dijital sanattır. Hareketin yakalandığı sensörler ile desenler ortaya çıkmaktadır. İnsan vücudunun dans ile birleştirilerek oluşturduğu estetik yapı efektlerle çizgisel hale getirilerek etkili bir video çalışması ortaya çıkarmaktadır. Aynı zamanda Bill T. Jones'un çalışması, desen, ritim ve hareketin birlikte kullanıldığı örneklerdendir. Bu video art çalışması sanat tarihindeki birçok desen ile örtüştürülür. (Resim 3)

Resim 3: Bill T. Jones, Ghostcatching (1999)

Bill Viola (1951-); video sanatında kendine ait tarzı olan çağımıza damgasını vuran sanatçılar arasındadır. Elektronik sanat, ses - görüntü teknolojileri ve yeni medya alanında farklı çalışmaları ile bu alanlardaki öncü isimlerden biridir.

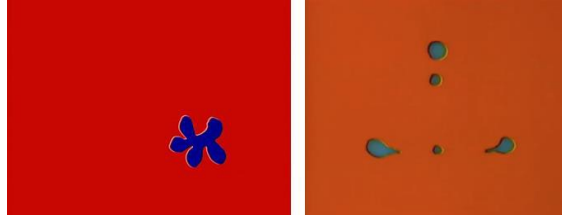
Resim 4; Bill Viola, The Greeting (Kutlama) / Jacopo da Pontormo The Visitation (Ziyaret)

45. Venedik Bianeli'ne Amerika Birleşik Devletleri'ni temsilen katılan sanatçı Buried Secrets (Örtülü Sırlar) adını verdiği bir dizi video çalışmasını sergilemiştir. Bu çalışmaların arasında Viola'nın en bilindik işlerinden biri olan The Greeting (Kutlama) adlı eseri de vardır. İtalyan Maniyerist ressam Jacopo da Pontormo'nun (1494-1557) The Visitation (Ziyaret) adlı tablosunun çağdaş bir yeniden yorumlanmasını içermektedir. Örnekte görüldüğü üzere (Resim 4) ressam Jacopo da Pontormo'nun yapmış olduğu yağlı boya resmi Viola'nın video çalışması ile birlikte hareket kazanmıştır. Sanatçı yağlıboya resminin video çalışmalarında yaşamasının daha etkili hale gelmesini sağlamaktadır. Viola'nın belli başlı eserlerinden biri olan The Passions da, ağır çekim tekniğini kullanarak Rönesans resim geleneklerinden esinlendiği duygu yüklü bir video çalışmasıdır (Resim 5).

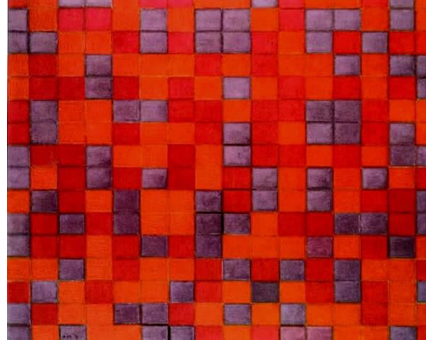

Resim 5: Bill Viola, The Passions, 1986

Bill Viola, Hieronymus Bosch'un resimlerini referans almıştır. Resim sanatından alınmış eserlerin hareketli görüntülerini net bir şekilde gördüğümüzü söyleyebiliriz. Norman McLaren (1914 – 1987); Kanada Ulusal Film kurulu için yaptığı çalışmalar ile tanınan Kanadalı sanatçı; farklı birçok uygulamaya öncü olmuştur. Film, animasyon, video sanatı, görsel müzik, grafik gibi alanlarla ilgili çalışmaları bulunmaktadır. Bu uygulamaların birçoğunu birleştirerek de çalışmalar oluşturmıştır. McLaren'ın yapmış olduğu "Benek" isimli eseri Piet Mondrian'ın yapmış olduğu "Damla Tahtası" isimli eseri ile de büyük benzerlikler göstermektedir. (Resim 6) Mondrian'ın resimleri minimalisttir. Yalın renk ve biçimler içerir. Norman McLaren'ın yapmış olduğu video çalışması da minimalist bir uygulamadır. Seçilen renk ve biçimler de örtüşmektedir (Resim 7).

Resim 6: Norman McLaren, Damla Tahtası, 1972, Video

**Resim 7: Piet Mondrian, Composition Chequerboard
Dark Colours (Damla tahtası, Koyu Renkler), 1919**

Sam Taylor-Wood (1967); Londra’da doğmuştur. Heykeltıraşlık eğitimi alan sanatçı çalışmalarında fotoğraf ve videoyu kullanmaktadır. Sanat tarihinden tema ve ikonları ele alarak yeniden yorumlamaktadır. Geçmiş ile bu günü birleştirerek; yitim, keder ve acı gibi duyguları eserlerinde hissettirmeyi amaçlamaktadır. Bu duyguların Barok dönemde olduğu gibi aynı zamanda günümüzde de hissedilen duygular olduğunu eserlerinde vurgulamaktadır. Çalışmalarında kamerası, sabit bir bakış açısı ile bir çerçeve oluşturarak kendini göstermektedir. Bu şekilde gerçekliğin özgün bir anına odaklanarak varoluş ve yok oluş zıtlığını aynı çerçeve içinde izleyiciye sunmaktadır. Taylor’ın "Ölü Doğa (Resim 8), Stili Life" (2001), isimli çalışmasında Caravaggio (Resim 9) ya da Zurbaran’ın natürmort resimlerini çağrıştıran klasik ve ikonik bir düzenleme bulunmaktadır. Yüksek hızda zaman atlama tekniği ile oluşturulan video çalışmasında, taze ve güzel görünen meyveler, önce küften çiçekler açıp sonra tamamıyla çürüyerek neredeyse yok olmaktadır. Bu hızlandırılmış süreçte çürümenin ve yok olmanın güzelliğiyle hayret uyandırıcı canlılığı görülmektedir.

Resim 8: Sam Taylor - Wood Ölü Doğa / Stili Life, 2001, video çalışması.

Resim 9: Caravaggio, Natürmort, 1598, Tuval üzerine yağlıboya.

AES +F; yenilikçi bir sanat grubudur. AES 1987 yılında Tatiana Arzamasova (1955), Lev Evzovich (1958) ve Evgeny Svyatsky (1957) Rus sanatçılar tarafından kurulmuştur. 1995 yılında fotoğraf sanatçısı Vladimir Fridkestoplü gruba katılımının ardından grubun ismi 1995 yılında AES+F olarak yenilenir. Grup, uygulamaları sırasında bir ekip olarak çalışmaktadır. Heykel, video, resim ve fotoğraf gibi birçok sanat dalını birlikte kullanırlar. (Resim 10, 11) AES +F grubunun en önemli özelliklerinden biri; sanat tarihinde yer alan birçok resmi, ikonu ve simgeyi aynı video içinde harmanlayarak oluşturmasıdır. Grubu diğer video sanatçılarından

ayırır özellik de; tek bir video çalışması içinde farklı dönem, üslup ve hatta sanatçıya ait resim çalışmalarının birlikteliğinden oluşan uygulamalar yapmalarıdır. Çalışmalarında Théodore Géricault, Michelangelo Merisi da Caravaggio, Henri Paul Gauguin, Michelangelo Buonarroti, Leonardo da Vinci, Rembrandt Van Rijn, Jan Vermeer gibi sanat tarihindeki önemli ressamırları kendilerine referans olarak almışlardır. Bu sanatçıların resimlerini birleştirerek farklı ve yeni bir video çalışması oluşturmuşlardır.

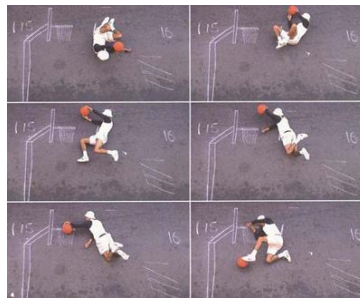
Resim: AES+F Last Riot 2 panorama 2006 (c)AES+F Courtesy Triumph Gallery and Multimedia Art Museum, Moscow

Resim 11: AES + F, Tondo #24, from the Last Riot 2 series, 2005-07. © AES+F and courtesy Triumph Gallery, Moscow and Multimedia Art Center, Moscow

Robin Rhode ve Joseph Beuys ise çalışmalarında deseni direkt kullanan sanatçılarıdır.

Robin Rhode yapmış olduğu video çalışmalarda kendi çizimleri ile gerçek yaşamı birleştirerek video art eserler oluşturmuştur. (Resim 11)

Resim 12; He got game", Robin Rhode, 2000, video çalışması

Joseph Beuys, 1965 yılında How to Explain Pictures to a Dead Hare (Ölü Bir Tavşana Resimleri Nasıl Açıklamalı?) adlı performansını gerçekleştirir. Beuys diğer tüm farklı sanat materyalleri yanında el ile çizim

tekniklerini kullanmaktan hiçbir zaman vazgeçmez. Beuys'a göre yaşamı boyunca yaptığı tüm çizim denemeleri kendisi için de henüz tamamlanmamış olmakla birlikte en önemli gereçlerden biridir (Paust, 2005). Ona göre "düşünmek, plastik sanattır". (A.g.e. Sanatın Ortamında Video, 73.)

Sonuç

Duchamp'ın söylediği gibi Video Sanatının ortaya çıkması ile tuval resmi bitmemiştir ve hatta video ile resimler hareketli birer görüntüye dönüşmeye başlamıştır. Video sanatçıları, videoyu basit bir kayıt aracı olarak ele görmekten çok, resmetmek ya da üç boyutlu heykeller üretmek üzere sanatsal bir ifade aracı olarak ele almışlardır. Videonun görsel sanatlar sürecine dâhil olma serüveni toplumsal ve teknolojik gelişmeler ve de sanat ortamındaki gelişmeler doğrultusunda incelenmiştir. Bu inceleme sonucunda ilk çıktığı günden günümüze kadar resim sanatından etkilendiği hatta resim sanatından referans aldığı görülmektedir. Bu etkilenme Nil Yalter, Bill T. Jones, Bill Viola, Norman McLaren, Sam Taylor ve AES +F topluluğu gibi başlıca örnek sanatçıların yapıtları üzerinden bakıldığında sanat tarihi bağlamındaki resimlerin video sanatı ile hareketli birer görüntü haline getirme çabası net bir şekilde belgelenmektedir. Bu sanatçılar haricinde desen ve resmi çalışmalarında kullanan Robin Rhode, Joseph Beuys'un çalışmaları ile de örnekler arttırılmıştır. Video sanatı, mekanik ve hareketli resim yapmanın en iyi yoludur.

Kaynaklar

- A History of Video Art, The Development of Form and Function, Chris Meigh-Andrews, Berg, Oxford and New York, 2006
- Akay, Ali. Postmodern Görüntü, İstanbul: Bağlam Yayıncılık, 1997
- Akay, Ali. Sanatın Durumları, İstanbul: Bağlam Yayıncılık, 2005
- Altunay, Alper. Sanatın Ortamında Video, Anadolu Üniversitesi Yayınları, 2013
- Antmen, Ahu. Çağdaş Sanatta Fotoğraf Kullanımı ve Türkiye'de Fotoğraf Temelli Sanat Üzerine Düşünceler, Fotoğraf Neyi Anlatır, Der. Caner Aydemir, İstanbul: Hayalbaz Kitaplığı, 2007
- Ballard, Barbara. Designingthe Mobile User Experience, The Atrium John Wiley&Sons Ltd.2007
- Barthes, Roland. Camera Lucida, çev. Reha Akçakaya, İstanbul: Altıkkırkbeş Yayın, 2000
- Barthes, Roland. Göstergebilimsel Serüven, çev. Mehmet Rifat-Sema
- Rifat, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 2005
- Batur, Enis ed. Modernizmin Serüveni. çev. Turhan Ilgaz İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1998
- Bayrak, Bengisu, Fotoğraf, Resim, Sinema ve Video Sanatının Devinimli İlişkisi: Alıntılama ve Anlamlandırma, Sanatta Yeterlik Tezi, Marmara Üniversitesi, 2008
- Bozkurt, Muammer. Video Sanatı, İstanbul: Bilişim Yayınevi, 2005
- Fotoğraf Neyi Anlatır, Der. Caner Aydemir. İstanbul: Hayalbaz Kitaplığı, 2007
- Giderer, Hakkı Engin. Resmin Sonu, Ankara: Ütopya Yayınları, 2003
- Kahraman, Hasan Bülent. Sanatsal Gerçeklikler, Olgular ve Öteleri, İstanbul: Everest Yayınları, 2002
- Kılıç, Levent, Fotoğraf ve Sinemanın Toplumsal Tarihi, Ankara: Dost Kitabevi Yayınları, 2008.
- Knowledge, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2002
- Lynton, Norbert. Modern Sanatın Öyküsü, İstanbul: Remzi Kitabevi, 1991

- Lyotard, Jean-François. *The Postmodern Condition : A Report on Restany*, Pierre. *Pop Art, Modernizmin Serüveni*. ed. Enis Batur, çev. Sema Rifat, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1998
- Wollen, Peter. *Sinemada Göstergeler ve Anlam*, çev. Zafer Aracagök, İstanbul: Metis Yayınları, 1989
- ARTTHROB: Contemporary Art in South Africa, <http://www.artthrob.co.za/99nov/artbio.html>
- Resim 1: Kazimir Malevich, 1915, Tuval üzerine Yağlıboya resim. <http://ilikethisart.net/?p=14242>
- Resim 2: David Apikian, Nicole Croiset, Nil yalter, Pixelismus, 1992, video çalışması.
<http://www.virtual-worlds.net/vw98/david.htm>
- Resim 3: Bill T. Jones, *Ghostcatching* (1999) <http://music.columbia.edu/~mando/HTML/CMCindex.html>
- Resim 4 Bill Viola, *The Greeting (Kutlama)* / Jacapo da Pontormo *The Visitation (Ziyaret)*
Sanatın Ortamında Video kitabından alınmıştır.
- Resim 5: Bill Viola, *The Passions*, 1986 <http://nga.gov.au/viola/passions.cfm>
- Resim 6: Norman McLaren, *Damla Tahtası*, 1972, Video
<http://lydiacaplan.blogspot.com/2012/04/animator-profile-norman-mclaren.html>
- Resim 7: Piet Mondrian, *Composition Chequerboard Dark Colours (Damla tahtası, Koyu Renkler)*, 1919
http://www.freemanart.ca/mondrian_authentication.htm
- Resim 8: Sam Taylor - Wood Ölü Doğa / Stili Life, 2001, video çalışması.
http://www.istanbulmodern.org/tr/sergiler/gecmis-sergiler/hicbir-sey-sonsuza-deksurmez_78.html
- Resim 9: Caravaggio, *Natürmor*, 1598, Tuval üzerine yağlıboya.
<http://www.sanatveinsan.org/yabanci-ressamlar/2719-caravaggio-michelangelocaravaggi>
- Resim 8: Sam Taylor - Wood Ölü Doğa / Stili Life, 2001, video çalışması.
http://www.istanbulmodern.org/tr/sergiler/gecmis-sergiler/hicbir-sey-sonsuza-deksurmez_78.html
- Resim 9: Caravaggio, *Natürmor*, 1598, Tuval üzerine yağlıboya.
<http://www.sanatveinsan.org/yabanci-ressamlar/2719-caravaggio-michelangelocaravaggi>
- Resim 10: AES+F *Last Riot 2* panorama 2006 (c)AES+F Courtesy Triumph Gallery and Multimedia Art Museum, Moscow <http://www.mot-art-museum.jp/>
- Resim11: AES + F, *Tondo #24*, from the *Last Riot 2* series, 2005-07. © AES+F and courtesy Triumph Gallery, Moscow and Multimedia Art Center, Moscow <http://www.scoop.co.nz/stories/CU0806/S00018.htm>
- Resim 12, *He got game*", Robin Rhode, 2000, video çalışması <http://www.lehmannmaupin.com/artists/robin-rhode>

THE TRANSFORMATION OF PICTURES INTO MOVING IMAGES ALONG WITH THE MODERN ARTS VIDEO ART

Reyhan ULUDAĞ ERASLAN

Abstract

In this study, the series of images on the movie are sorted sequentially with the help of TV or presenter. Therefore the appearance has existed by reconstructing the motion. It is related to the completed full of actions on the moving images. With the light of this research, it is examined that the video art that has been images on the art history is transformed into moving combination of motion. Within this scope of work, Nil Yalter, Bill T. Jones, Bill Viola, Norman McLaren, Sam Taylor-Wood and AES+F groups' studies are conducted. The artists who are discussed as an example have done studies by spoiling the natural and stable structure of pattern and created works combining motion and performance. The relationship of this work with the art history has been also emphasized. As a result at several researches it is obviously understood that, video artists have created works refering to the painting art history and transferring canvas painting into moving images.

Keywords: images, picture, video art, Nil Yalter, Bill T. Jones, Bill Viola, Norman McLaren, Sam Taylor ve AES +F Grups